

Sygn. akt VI GC 66/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: **Syndyka Masy Upadłości (...) Spółki z o.o. - Sp.K. w upadłości likwidacyjnej w K.**

przeciwko: **(...) Spółce z o.o. Sp.k. w U.**

o zapłatę

I. z a s ą d z a od pozwanego (...) Spółki z o.o. Sp. k. w U. na rzecz (...) Sp. z o.o. - Sp. k. w upadłości likwidacyjnej w K. reprezentowanej przez Syndyka masy upadłości kwotę 102.325,98 zł (sto dwa tysiące trzysta dwadzieścia pięć złotych 98/100) z ustawowymi odsetkami od kwoty:

- 5.411,61 zł od dnia 17 marca 2012 r.,
- 3.034 zł od dnia 17 marca 2012 r.,
- 13.446,06 zł od dnia 19 marca 2012 r.,
- 125,07 zł od dnia 19 marca 2012 r.,
- 109,81 zł od dnia 19 marca 2012 r.,
- 15.513,65 zł od dnia 23 marca 2012 r.,
- 12.396,46 zł od dnia 24 marca 2012 r.,
- 31,55 zł od dnia 24 marca 2012 r.,
- 11.047,37 zł od dnia 29 marca 2012 r.,
- 2.136,25 zł od dnia 29 marca 2012 r.,
- 156,21 zł od dnia 29 marca 2012 r.,
- 481,77 zł od dnia 31 marca 2012 r.,
- 784,40 zł od dnia 31 marca 2012 r.,
- 100,26 zł od dnia 31 marca 2012 r.,

- 10.234,66 zł od dnia 2 kwietnia 2012 r.,
- 179,09 zł od dnia 5 kwietnia 2012 r.,
- 55,39 zł od dnia 5 kwietnia 2012 r.,
- 747,41 zł od dnia 19 kwietnia 2012 r.,
- 26.334,96 zł od dnia 17 lutego 2014 r.,

do dnia zapłaty,

II. **z a s ą d z a** od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.734 zł (osiem tysięcy siedemset trzydzieści cztery złote) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 3.617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 66/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 22 kwietnia 2015r.

Powód Syndyk masy upadłości (...) Sp. z o.o. Sp.k. w upadłości likwidacyjnej w K., pozwem z dnia 17 lutego 2014r. (data stempla pocztowego k.144), wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Sp. z o.o. w U. (obecnie (...) Sp. z o.o. Sp.k. w U.) łącznie kwoty 102.325,98 zł z ustawowymi odsetkami szczegółowo wymienionymi w pozwie i kosztami procesu. Na żadaną kwotę składa się kwota 75 991,02 zł tytułem zapłaty za sprzedany pozwanemu towar przez upadłą spółkę oraz kwota 26 334,96 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za nieterminowe regulowanie należności, wszystko z faktur szczegółowo wymienionych w pozwie i przedłożonych do pozwu.

W uzasadnieniu pozwu powód wyjaśnił, że na moment ogłoszenia upadłości (...) Sp. z o.o. Sp.k. pozwany zalegał w zapłacie kwoty 384 911,60 zł i w odpowiedzi na wezwanie do jej zapłaty pismem z dnia 13 czerwca 2012r. pozwany potwierdził istnienie wierzytelności oraz zobowiązał się do uregulowania zaległych należności.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu zarzucając, że powód nienależycie wykonał umowę sprzedaży pakietów szybowych, dostarczył bowiem szyby niezgodne z zamówionymi. Szyby są wadliwe, nie mają cech wskazanych w zamówieniu (ofercie, określającej przedmiot sprzedaży). Za wadliwe pakiety szybowe powodowi nie przysługuje wynagrodzenie, które zostało przez pozwaną zapłacone. Wartość nienależycie wykonanych pakietów wynosi 157.750,59 zł, która to kwota została zapłacona bezzasadnie. O kwotę tą zostało pomniejszone wynagrodzenie powoda. Wadliwość szyb polega na tym, że pozwany zamówił szyby o współczynniku przenikania ciepła 1,1, a dostarczono szyby o współczynniku przenikania ciepła 1,2 (oznaczenie współczynnika jest zamienne: K lub Ug). Dla wykazania wartości nienależycie wykonanych szyb pozwany przedłożył sporządzone przez siebie zestawienie. Na skutek dostarczenia wadliwych szyb pozwany poniósł szereg wymiernych strat, bo wymienił wadliwe szyby na wolne od wad, za co zapłacił 75.105,36 zł. Dodatkowo zamawiający pozwanego (Firma (...)) zatrzymał kwotę 111.056,33 zł i oczywiście jest, że kwota ta - zważywszy na niezgodność szyb z umową - nie zostanie nigdy pozwanemu zwrócona, bo zostanie przeznaczona na pokrycie roszczeń z tytułu nienależytego wykonania przez pozwanego umowy lub na pokrycie roszczeń z tytułu rękojmi. Reasumując pozwany wskazał że doznał szkody bez bliższego określenia jej wysokości, która znacznie przewyższa roszczenie powoda.

W odniesieniu do roszczenia odsetkowego pozwany zarzucił nienależność roszczenia z uwagi na naliczenie odsetek w stosunku do cen zapłaconych za wadliwe pakiety szybowe oraz przedawnienie odsetek w stosunku do pozycji 1 do 33 wymienionych na stronie 5 – 7 pozwu.

Dalszym toku postępowania pozwany zarzucił, że roszczenie powoda jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego ponieważ Syndyk masy upadłości sprzedawcy żąda zapłaty za towar wadliwy, dostarczony niezgodnie z zamówieniem zasłaniając się przepisami prawo upadłościowego (k. 309).

Powód w odpowiedzi na powyższe podtrzymał żądanie pozwu w całości podnosząc, że pozwany dokonywał regularnych spłat aż do stycznia 2013r. i nie udokumentował dostatecznie reklamacji poprzez wskazanie powodu reklamacji, numeru zamówienia, pozycji i dokładnego oznaczenia towaru oraz zdjęcia z widocznym uszkodzeniem towaru. Ponadto samo zgłoszenie reklamacji nie zwalnia kupującego od obowiązku zapłaty za towar, co potwierdzają ogólne warunki sprzedaży znane pozwanemu. Natomiast po ogłoszeniu upadłości z tytułu zgłoszonych reklamacji i wykonania zastępczego pozwanemu przysługiwała możliwość zgłoszenia wierzytelności, o czym został poinformowany. Powód zakwestionował także, aby roszczenie odsetkowe przedawniło się.

Pismem z dnia 5 stycznia 2015r. pozwany poinformował Sąd o przekształceniu (...) Sp. z o.o. w U. w (...) Sp. z o.o. Sp.k. w U. - w trybie art. 551 i nast. ksh, z dniem 4 grudnia 2014r., co dokumentuje przedłożony odpis KRS (...) (k. 311-316).

Poza sporem między stronami było, że (...) Sp. z o.o. Sp.k. w K. złożyła (...) Sp. z o.o. w U., za pismem z dnia 11 października 2011r., ofertę na sprzedaż szyb zespolonych (k. 170). Następnie na podstawie przedłożonych do pozwu faktur, w okresie od 10 grudnia 2011r. do 19 marca 2012r., sprzedała pozwanemu pakiety szyb zespolonych (faktury VAT k. 31 – 142). Daty dostaw i terminy płatności zostały szczegółowo podane w fakturach i nie były kwestionowane przez pozwanego.

Bezsporne jest także, że towar wymieniony w tych fakturach został dostarczony pozwanemu i wydany na podstawie protokołów odbiorów przedłożonych przez pozwanego do odpowiedzi na pozew, które potwierdzają przyjęcie dostaw przez pozwanego bez zastrzeżeń ilościowych i uszkodzeń (k. 171 – 204). Pozwany w toku postępowania nie zakwestionował wskazanych przez powoda w wyliczeniu należności tytułem skapitalizowanych odsetek dat płatności faktur oraz wysokości uiszczonych kwot w punktach 1 – 56 pozwu (k. 6-8).

Niezaprzeczone była też okoliczność, że w stosunku do (...) Sp. z o.o. Sp.k. w K. ogłoszona została upadłość likwidacyjna i wartość nierozliczonych należności przysługujących upadłej spółce na ten moment wynosiła 384 911,60 zł, o którą to kwotę Syndyk masy upadłości wezwał pozwanego pismem z dnia 1 czerwca 2012r. (k. 21), a pozwany w odpowiedzi na to pismo, pismem z dnia 13 czerwca 2012r. (k. 27), zwrócił się z prośbą o rozłożenie tej kwoty na raty.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Pozwany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej jest producentem okien, a Spółka (...) była dostawcą szkła okiennego do produkcji okien (zeznania świadka M. K. rozprawa z dnia 15 grudnia 2014r.).

Z przedłożonych do pozwu faktur vat (k. 31-142) wynika, że stosowany przez strony umowy sprzedaży termin płatności wynosił 30 dni od dostawy. W odniesieniu do faktur objętych pozvem nie został przez pozwanego zachowany. Ponadto w fakturach każdorazowo sprzedawca podawał nr (...) zamówienia klienta.

Zgodnie z pkt 6.2 Ogólnych Warunków Sprzedaży Spółki (...) kupujący ma obowiązek kontroli jakościowej i ilościowej niezwłocznie po otrzymaniu towaru (k. 274).

Protokołami odbioru towaru z dnia 28.12.2011r. (k. 171-175), 9.01.2012r. (k. 176-178), 13.01.2012r. (k. 179-182), 17.01.2012r. (k. 182/b-184), 20.01.2012r. (k. 184/b-186), 24.01.2012r. (k. 187/b-191), 27.01.2012r. (k. 191/b - 198), 2.02.2012r. (k. 198/b-200), 15.02.2012r. (k. 200/b-202), 21.02.2012r. (k. 202/b-204) pozwany poświadczył, że przyjął dostawy bez zastrzeżeń ilościowych i bez uszkodzeń. Każdy z protokołów odbioru odnosił się do ściśle określonych numerów zleceń (...) pozwanego. W niektórych pozycjach protokołów wymieniono produkty z określonym współczynnikiem K 1,2. Wg pozwanego współczynnik przenikania ciepła K może być zamiennie określany jako Ug (odpowiedź na pozew k. 160).

Pismem z dnia 14 stycznia 2013r. pozwany poinformował Syndyka masy upadłości Spółki (...), że pakiety szybowe w ramach szczegółowo wymienionych 18 zamówień (...) z roku 2011 oraz 2012 zostały zakwestionowane przez inwestora (...) Sp. z o.o. Wartość zakwestionowanych pakietów szybowych wynosi około 70 00 zł netto i ich spłatę pozwany wstrzymuje aż do ostatecznego wyjaśnienia zasadności reklamacji inwestora (k. 260-261).

Syndyk masy upadłości w odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 30 stycznia 2013r., zażądał dostarczenia dokumentów potwierdzających fakt zakwestionowania pakietów szybowych dostarczonych przez upadłą spółkę (k. 262).

W dniu 28 sierpnia 2013r. pozwany zawarł z (...) Sp. z o.o. w B. aneks nr (...) do umowy numer (...) o wykonanie robót budowlano-montażowych (k. 258-259). W art. 4.1 aneksu stwierdzono, że w związku z montażem przez wykonawcę (pозwanego) pakietów szklanych, które posiadają oznaczenia wskazujące na niezgodność zamontowanych pakietów szklanych z warunkami umowy, zamawiający (K.) wstrzymał w pieniądzu z wynagrodzenia wykonawcy kwotę 111.056,33 zł, na którą składa się 2,5 % kaucji gwarancyjnej w wysokości 40.173,66 zł oraz część należności z przyszłej faktury w wysokości 70.882,67 zł jako zabezpieczenie potencjalnych, przyszłych roszczeń inwestora lub klientów osiedla mieszkaniowego A. Przedmiotowe wynagrodzenie będzie wstrzymane do dnia 30 czerwca 2018r. W aneksie określono szczegółowe warunki zwolnienia zatrzymanej kwoty (art. 4.2.i 3 aneksu).

Na podstawie protokołu z narady koordynacyjnej nr (...) P.-P. na obiekcie Akropol (k. 329) ustalono, że na pozwany oświadczył w stosunku do zamawiającego firmy (...), iż nie zamierza dokonywać wymiany niewłaściwych pakietów szybowych dlatego, że problem dotyczy tylko niewłaściwego odczowania produktu.

Na podstawie faktur wystawionych przez (...) SA w K. na (...) Sp. z o.o. w U., zalegających na k. 242 – 257, ustalono, że pozwany w okresie od 13 grudnia 2012r. 18 kwietnia 2013r. kupował w tej firmie szyby zespolone.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o w/w dowody z dokumentów oraz zeznania świadka M. K. (2). Dowody z dokumentów nie budzą wątpliwości co do ich prawdziwości i treści, nie były kwestionowane przez strony, co pozwalało na uznanie ich za wiarygodne w zakresie w jakim wyznacza regulacja zawarta w art. 245 kpc.

Zeznania świadka M. K. nie były wiarygodne jedynie w zakresie w jakim świadek zeznał, że pozwany nie mógł ustalić wadliwości dostarczonego towaru w momencie odbioru. Zeznania te nie były także wystarczające do ustalenia w jakim zakresie sprzedawca dostarczył towar niezgodny z umową, że pozwany skutecznie zareklamował towar, w jakiej ilości, jakie roszczenia skierował do sprzedawcy oraz jaką szkodę poniósł z tego tytułu.

Sąd pominął zawnioskowane przez pozwanego dowody z:

- przesłuchania stron – na podstawie art. 299 kpc. Jest to dowód posiłkowy, który może być przeprowadzony jedynie wtedy, gdy po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. W ocenie Sądu Okręgowego z uwagi na całokształt okoliczności sprawy, w tym reklamację towaru po ogłoszeniu upadłości sprzedawcy, przeprowadzenie tego dowodu było zbędne dla rozstrzygnięcia sprawy, a ponadto dowód z przesłuchania stron nie mógł zastąpić brakującego materiału dowodowego z dokumentów, których pozwany nie zaoferował w toku procesu;

- opinii biegłego – jako zbędny dla rozstrzygnięcia sprawy i zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania. Dowód został powołany na okoliczność oceny prawidłowego wykonania szyb, czy zostały wykonane zgodnie z ofertą (zamówieniem), czy posiadają wady, jaką kwotę wyliczył w fakturach powód za szyby nienależycie wykonane. W toku postępowania pozwany wyjaśnił, że w większości wadliwe szyby zniszczył i aktualnie jest w posiadaniu około 100 sztuk, których zdjęcia przedstawił. Powód nie sprecyzował w sprawie wysokości szkody jaką poniósł (vide k. 162, str. 5 odpowiedzi na pozew) w związku z zarzutem nienależytego wykonania umowy przez sprzedawcę. Ponadto ewentualne roszczenie odszkodowawcze pozwanego powstało już po ogłoszeniu upadłości przez sprzedawcę, co ma istotne znaczenie z punktu widzenia dochodzenia przez pozwanego tego roszczenia, o czym poniżej.

Wszystko to dało podstawę do pominięcia powyższych dowodów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że Spółka (...) sprzedała pozwanemu, na podstawie konkretnych zamówień towar wymieniony w fakturach dołączonych do pozwu, sprzedany towar wydała pozwanemu i pozwany nie zapłacił za ten towar w terminach określonych w fakturach, mimo bezusterkowego odbioru. Pozwany obowiązany był dokonać w momencie dostawy nie tylko odbioru ilościowego i co do uszkodzeń, ale także jakościowego towaru. Rozumieć więc należy, że pozwany odbierając towar powinien stwierdzić jego zgodność z zamówieniem (wadę jakościową). Ze stanowiska pozwanego wynika, że sprzedawca dostarczył towar częściowo niezgodnie z zamówieniem dostarczając szyby ze współczynnikiem przenikalności K 1,2 zamiast zamówionego 1,1. Przy czym dla wykazania powyższego pozwany przedłożył protokoły odbioru towaru, z których wynika dostawa niektórych szyb o parametrze K1,2 w odniesieniu do zamówień nr: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...). Nie przedłożył jednak w/w zamówień na towar, co uniemożliwia stwierdzenie niezgodności dostaw z zamówieniami. Powyższe zamówienia objęte są odpowiednio fakturami vat przedłożonymi przez powoda, a to nr: (...) (k. 52), (...) (k. 54), (...) (k. 56), (...) (k. 59), (...) (k. 61), (...) (k. 72), (...) (k. 74), (...) (k. 78), (...) (k. 80), (...) (k. 87), (...) (k. 90), (...) (k. 94), (...) (k. 97), (...) (k. 99), (...) (k. 101), (...) (k. 104), (...) (k. 110), (...) (k. 118), (...) (k. 126). Z treści faktur nie wynika jakie były parametry przenikalności sprzedanych szyb. Jednakże zarówno w fakturach vat jak i protokołach odbioru wprost wskazane są numery zamówień pozwanego. Z przedłożonych przez pozwanego zdjęć szyb wynika również, że były one opisane co do parametru K (równoważnego Ug) - k. 317-319. Stąd wynika, że zarówno w chwili odbioru, jak i później w momencie produkcji okien możliwe było dostrzeżenie przez pracowników pozwanego ewentualnej częściowej niezgodności dostarczonych przez sprzedawcę szyb z zamówieniami. Zatem przy zachowaniu należytej staranności przez pozwanego wadliwość szyb mogła i powinna być wykryta w chwili dostawy. Dlatego uznać należy, że pozwany niewątpliwie nie zachował aktów staranności wymaganych przepisem art. 563 § 2 kc nie badając towaru w chwili dostawy i nie zawiadamiając niezwłocznie sprzedawcy o wadzie. Później kierowane przez pozwanego zgłoszenia reklamacyjne, już po bezskutecznym upływie terminu płatności ujętych w fakturach sprzedaży, nie są dostatecznie skonkretyzowane co do poszczególnych zamówień, protokołów odbiorów, co zasadnie podnosi powód. W tych okolicznościach uznać należy, że pozwany nie wykazał w sposób wiarygodny i niebudzący wątpliwości po pierwsze, że Spółka (...) nienależycie wykonała umowę sprzedaży dostarczając szyby niezgodne z zamówieniem pozwanego, a po drugie, że zakupione przez pozwanego szyby w E. G. związane były z koniecznością wymiany szyb dostarczonych przez upadłego w związku z realizacją umowy z firmą (...). Pozwany bowiem kwestionował w stosunku do K., że zastosowane pakiety szybowe są wadliwe i twierdził, że są tylko źle ocechowane (protokół k. 329). W tych warunkach twierdzenie pozwanego, że do jego szkody należy zaliczyć zatrzymaną przez K. kwotę 111.056,33 zł jest wątpliwe skoro jakość szyb jest prawidłowa i zgodna z zamówieniem. Nie można również uznać za wykazane, że wysokość poniesionej przez pozwanego szkody znacznie przewyższa roszczenie powoda, skoro pozwany nie określił wysokości szkody (k. 162), a podanych kwot 75.105,36 zł i 111.056,33 zł nie można w sposób niebudzący wątpliwości połączyć ze spornymi umowami sprzedaży szyb.

Ponadto zasadnie twierdzi powód, że sama wadliwość dostarczonego towaru i zgłoszenie reklamacji nie zwalnia kupującego z obowiązku zapłaty za dostarczony towar jeżeli kupujący nie realizuje jednocześnie roszczeń z tytułu rękojmi (czego niewątpliwie w tej sprawie nie czyni) albo nie potrąca roszczeń odszkodowawczych. W tym stanie faktycznym pozwany nie miał możliwości skutecznego złożenia oświadczenia o potrąceniu ewentualnego roszczenia odszkodowawczego z uwagi na regulację zawartą w art. 93 ustawy z dnia 28.02.2003r. prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. nr 60 poz. 535 z późn. zm.) skoro pozwany dopiero po ogłoszeniu upadłości Spółki (...) stwierdził wadliwość sprzedanych szyb. Niemniej jednak pozwany ma możliwość zgłoszenia wierzytelności z tego tytułu w postępowaniu upadłościowym Spółki (...) i ubiegania się ujęcia tej wierzytelności na liście, a w konsekwencji zaspokojenia jej w toku postępowania upadłościowego. Nie może jednak skutecznie zgłosić zarzutu potrącenia w przedmiotowej sprawie. W tych okolicznościach dalsze badanie wysokości szkody i prowadzenie dowodów z przesłuchania stron oraz opinii biegłego było zbędne dla rozstrzygnięcia sprawy, skoro nie mogło prowadzić do skutecznego potrącenia wzajemnych wierzytelności.

Reasumując Sąd Okręgowy uznał, że roszczenie o zapłatę kwoty 75.991,02 zł tytułem ceny sprzedaży za dostarczony pozwanemu towar zostało przez powoda wykazane i znajduje podstawę prawną w treści art. 535 kc, a zarzuty pozwanego o braku obowiązku zapłaty z uwagi na wadliwość sprzedanego towaru i poniesioną szkodę są nieudowodnione i niezasadne.

Nie zasługują również na uwzględnienie zarzuty pozwanego skierowane przeciwko roszczeniu o zasądzenie skapitalizowanych odsetek.

Nie ma podstaw do przyjęcia, że powód wadliwie naliczył odsetki, bo skapitalizował je od faktur obejmujących wadliwy towar. Jak wyżej wskazano pozwany nie sprostał obowiązkowi udowodnienia, że sprzedany przez Spółkę (...) towar był wadliwy i w konsekwencji tego pozwany skutecznie sformułował w związku z tym roszczenia powodujące brak obowiązku zapłaty ceny lub możliwość potrącenia odszkodowania.

Wbrew zarzutom pozwanego roszczenia odsetkowe powoda nie uległy przedawnieniu w jakimkolwiek zakresie, w szczególności co do faktur VAT wymienionych w poz. 1- 33 pozwu (k. 6-7) i zalegających na kartach 31 – 78 akt sprawy. Wszystkie te faktury zostały w całości zapłacone przez pozwanego w terminie ich wymagalności, czego pozwany w toku procesu nie kwestionował. Wszystkie płatności były dokonane w okresie od 23 lipca 2012r. do 19 października 2012r. Za utrwalone zarówno w orzecznictwie jak i nauce prawa przyjąć należy stanowisko, że odsetki dzielą los roszczenia głównego i przedawniają się w terminie właściwym dla tego roszczenia. Roszczenie o odsetki przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego (tak np. SN w uchwale 7 sędziów z dnia 26.01.2005r. sygn. akt III CZP 42/04). Jednakże dotyczy to odsetek od należności niezapłaconych i przedawnionych. Inaczej przedstawia się kwestia przedawnienia odsetek od należności, które wygasły np. wskutek ich zapłaty przed upływem terminu przedawnienia. Wówczas odsetki nabierają charakteru roszczenia samodzielnych, głównego i przedawniają się w terminie 3 letnim (art. 118 kc). Tak SN w w/w uchwale oraz w wyroku z dnia 19.05.2005r. sygn. akt V CK 445/03. Z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie. Wszystkie należności z faktur co do których powód skapitalizował odsetki wygasły wskutek zapłaty w terminie wymagalności. Najwcześniejsza data wymagalności roszczenia o zapłatę ceny sprzedaży to dzień 9 stycznia 2012r. (k. 31 i nast.). Płatności były dokonywane przez pozwanego w okresie od 23 lipca 2012r. do 4 grudnia 2012r. Pozew został wniesiony w dniu 17 lutego 2014r., a więc przed upływem 3 letniego terminu przedawnienia odsetek.

Mając na uwadze powyższe roszczenie powoda o zapłatę kwoty 26.334,96 zł znajduje uzasadnienie w treści art. 481 kc w zw. z art. 482 kc.

Na końcu odnieść się należy do zarzutu pozwanego, że roszczenie powoda jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego (art. 5 kc), skoro Syndyk masy upadłości Spółki (...) żąda zapłaty za wadliwy towar zasłaniając się przepisami prawa upadłościowego, a sam nie może spełnić roszczenia o wymianę towaru wadliwego na wolny od wad, bo nie prowadzi produkcji. Zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie z dwóch powodów. Po pierwsze na naruszenie zasad współzycia społecznego nie może skutecznie powoływać się ten, kto sam te zasady narusza. Pozwany niewątpliwie nie płacąc w terminie za sprzedany towar dopuścił się naruszenia zasad współzycia społecznego, tj. zasad uczciwego obrotu kupieckiego. W toku procesu pozwany nawet nie twierdził i nie próbował wykazywać, że miał podstawy do powstrzymania się z zapłatą za sprzedany towar np. realizując zasadne roszczenia z tytułu rękojmi. Podkreślić należy, że wszystkie sporne roszczenia o zapłatę za towar były wymagalne jeszcze przed ogłoszeniem upadłości sprzedawcy.

Po drugie nie można skutecznie zarzucać powodowi naruszenia zasad współzycia społecznego w sytuacji, gdy brak podstaw do potrącenia ewentualnych (tj. takich, które zostałyby wykazane) roszczeń odszkodowawczych pozwanego wynika z realizacji obowiązujących przepisów prawa, w tym przypadku regulacji dotyczących potrącenia wierzytelności w toku postępowania upadłościowego (art. 93 i nast. puin). Stąd odesłanie pozwanego do zgłoszenia wierzytelności z tytułu roszczeń odszkodowawczych nie stanowi naruszenia zasad współzycia społecznego i zastosowania w sprawie art. 5 kc.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy uwzględnił w całości żądanie pozwu, jako wykazane przez powoda (art. 535 kc, 481 kc, 482 kc), w odniesieniu, do którego pozwany nie udowodnił skutecznych zarzutów (art. 6kc), o czym orzeczono w pkt I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc, obciążając nimi w całości pozwanego jako przegrywającego. Na zasądzoną kwotę składa się wpis od pozwu (5.117 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego (3.617 zł).